

Călăuzire pe drumul către Dumnezeu

Pastor IOAN FILIP,
Biserica Pentecostală
„Poarta Cerului”, Timișoara
Președintele CRP ARAD

Relatarea biblică, cu privire la nașterea Mântuitorului, scrisă de evanghelistul Matei, este destul de sumară. Totuși, o bună parte din această relatare este legată de episodul cu magii veniți din Răsărit să vadă Pruncul. Acesta este un pasaj de foarte mare importanță, din care putem învăța lucruri esențiale despre apropierea și închinarea adusă lui Dumnezeu și despre felul în care trebuie să dăruim Domnului.

Cred însă că este absolut semnificativă lecția despre călăuzirea lui Dumnezeu pentru oameni, atunci când aceștia își doresc să-L caute și să se apropie de El. Nu se poate ca cineva să-L caute pe Dumnezeu și să nu-L poată găsi.

Dumnezeu ne călăuzește prin natură

Steaua, ca exponent al naturii și al creației lui Dumnezeu, a fost vehiculul prin care El i-a călăuzit pe magi să ajungă la Dumnezeu în trupat. Natura, creația lui Dumnezeu, este unul dintre modurile prin care Dumnezeu ne arată calea spre El. Dumnezeu ne-a dat fiecăruia ochi cu care să vedem ceea ce a creat El și când ne uităm cu băgare de seamă, este cu neputință să nu-L vedem pe El. Universul ne spune că în spatele lui trebuie să fie Cineva care l-a creat cu atâta perfecțiune. „Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu, le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu. În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți.” (Romani 1:19-20).

Practic, natura ne vorbește despre El și nouă, trăitorilor din sec. XXI, dacă ne deschidem bine ochii ca să vedem asta. Să luăm doar câteva exemple:

- Circuitul apei în natură este foarte bine echilibrat. Dacă suprafața oceanelor ar fi mai mică, pământul nu ar mai fi ud și uscatul ar deveni un deșert. Dacă suprafața oceanelor ar fi mai mare, uscatul ar deveni o mlaștină.

Apa este de 800 de ori mai grea decât atmosfera, în timp ce vaporii de apă sunt de 900 de ori mai ușori decât apa. Dumnezeu asigură transportul apei pe sus, prin nori ca să o disperseze peste tot.

Dacă noi am transporta apa, am lua-o cu

tot cu sare... Dumnezeu, prin evaporare, ia apa și lasă sarea, ploile devenind compuse din apă dulce, folositoare pământului și aducătoare de oxigen în apele oceanelor. Când norii se răcesc întâlnind straturi de aer mai reci, ei se transformă în umiditate condensată care cade pe pământ. Răcirea norului nu este bruscă, ca să nu se înregistreze ruperi de nori. „Leagă apele în norii Săi și norii nu se sparg sub greutatea lor.” (Iov 26:8) „Toate râurile se varsă în mare, și marea tot nu se umple: ele aleargă necurmat spre locul de unde pornesc, ca iarăși să pornească de acolo.” (Eccl. 1:7).

- Atmosfera e formată din 79% azot și 21% oxigen. Dacă s-ar schimba procentul, ar fi o mare problemă. Mai mult oxigen ar conduce la creșterea și accelerarea proceselor vitale, pulsul ar lua-o razna și am muri.

Dacă ar crește procentul de azot, viața ar încetini și am muri... Dacă ar fi mai mult azot (substanța care stă la baza prafului de pușcă), am arde...

Cine controlează procentele și concentrația de gaze în atmosferă, decât Domnul?

- Albinele, când intră în polenul de pe flori, nu mai pot respira și sunt în pericol de sufocare... Practic, procesul de respirație al albinei încetează când ea intră în polen. Ea a fost însă înzestrată cu o perie tare la genunchi (încheietura piciorului), care o ajută să-și curețe aparatul respirator. Altfel toate albinele ar muri, polenizarea ar fi imposibilă, pomii nu ar mai rodi și totul ar pieri. Dar Dumnezeu a purtat grijă de toate!

- Ateii spun că pământul este o planetă norocoasă, fiind așezată în poziția perfectă ca să poată avea un habitat pentru viață... Nu e noroc, e Dumnezeu!

Natura și ceea ce a creat Dumnezeu, când te uiți cu băgare de seamă, îți vorbesc despre geniul creator, despre artistul desăvârșit care este Dumnezeu. Când te lași condus de natură, ea te va duce la El și te vei prăbuși uimit în fața Lui.

Dumnezeu ne călăuzește prin Scriptură

Odată ajunși la palatul lui Irod, magilor li se arată din Scriptură că Betleemul este locul unde poate fi găsit Mântuitorul. Cuvântul lui Dumnezeu ne-a fost lăsat tocmai cu acest scop, de a ne ajuta să ajungem la El și de a căpăta

„În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El.»
(Romani 1.20a)

din mâna Lui mântuirea. „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea” (Ps. 119:105). Dumnezeu Se descoperă pe Sine în Scriptură și în același timp ni-L prezintă pe Acela care este Calea spre mântuirea oferită în dar de El, adică pe Isus Hristos. Oamenii cu adevărat înțelepți își vor adânci privirea în Cartea Sfântă, conștienți că numai acolo vor găsi adevărata călăuzire spre viață și spre Dătătorul vieții. „Dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și crezând, să aveți viața în Numele Lui.” (Ioan 20:31)

Dumnezeu ne călăuzește prin vise

„În urmă, (magii) au fost înștiințați de Dumnezeu în vis să nu mai dea pe la Irod, și s-au întors în țara lor pe un alt drum.” (Matei 2:12) Ce ne spune Scriptura despre vise? Există unii oameni care afișează o spiritualitate aparte prin visele pe care le au, dar nu întotdeauna înțeleg sursa lor. În timpul somnului, creierul digeră gândurile pe care le-a adunat în el. „Căci, dacă visurile se nasc din mulțimea grijiilor, prostia nebulului se cunoaște din mulțimea cuvintelor... Căci, dacă este deșertăciune în mulțimea visurilor, nu mai puțin este și în mulți-

mea vorbelor; de aceea, teme-te de Dumnezeu.” (Eclesiastul 5:3-7) Trebuie dar să înțelegem visele. Există cărți oculte de interpretare a viselor, dar cred că noi trebuie să rămânem lângă Biblie. Există o formă de ghicitorie numită oniromanție, care pretinde că poate afla viitorul pe baza viselor și a interpretării lor.

Realitatea biblică este că și visele, ca și gândurile noastre, pot avea surse diferite:

- visele pot avea ca sursă depozitul gândurilor noastre;

- visele pot avea ca sursă pe Dumnezeu;

- visele pot avea ca sursă pe Diavolul.

Vrem să subliniem faptul că este foarte important să avem discernământ și să înțelegem de unde vine visul nostru. Textele biblice referitoare la nașterea Domnului ne pun înainte mai multe vise care au venit de la Dumnezeu:

- visul lui Iosif, când își puna în gând să o lase pe Maria (Matei 1:20);

- visul magilor, care au fost avertizați de Dumnezeu să îl evite pe Irod (Matei 2:12);

- visul lui Iosif, care a fost avertizat să fugă cu Pruncul în Egipt (Matei 2:13);

- visul lui Iosif, în care a fost chemat să se întoarcă acasă cu Pruncul (Matei 2:19);

- visul lui Iosif, de a se așeza în Nazaret (Matei 2:22).

Cert este că Dumnezeu poate să ne vorbească în mod foarte personal prin vise. A făcut-o cu magii, o poate face și cu noi. „Dumnezeu vorbește însă, când într-un fel, când într-altul, dar omul nu ia seama. El vorbește prin visuri, prin vedenii de noapte, când oamenii sunt cufundați într-un somn adânc, când dorm în patul lor.” (Iov 33:14-15) Dar numai prin vise care au ca inspirație Duhul Sfânt. „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii și bătrânii voștri vor visa visuri!” (Fapte 2:17)

Duhul Sfânt vorbește oamenilor astăzi, dar scopul Lui, așa cum rezultă din toate visele din preajma nașterii Mântuitorului, este acela de a-L înălța pe Hristos și de a conduce spre împlinirea planurilor lui Dumnezeu. Visele sau orice alte lucrări care nu-L înălță pe Hristos și nu ne apropie de El, nu trebuie considerate ca venite de la Dumnezeu.

Desigur că există și alte forme de călăuzire pe care Dumnezeu le oferă celor ce vor să se bucure de binecuvântările Sale. El vorbește și călăuzește.

Ce facem noi cu această călăuzire?

